

У ноћи, 15. августа, отпливао је на другу обалу борбе за правдом и неправдом, у осамдесет и осмој години живота, Жак Вержес, светски адвокат, француско-вијетнамског порекла. Био је син вијетнамске учитељице и француског доктора и конзула, који су се срили далеко од Француске, на Тајланду.

Жак Вержес бранио је неодбрањиве, тешко одбрањиве, или потпуно невинне, оптужене људе. Од најтежих случајева никада није одустајао, често не тражећи за своју адвокатску мисију, никакве накнаде. Новац му у једном тренутку више није био потребан, зарадио га је довољно, а затим је наставио свој професионални и идеолошки спектакл без икакве новчане похлепе. Јавност је била његова једина психолошка храна. Оно што је за Русију значио чувени царски адвокат "Плевако златоусти", то је Жак Вержес био за Француску.

Упознала сам га у Паризу пре много година, где је остао у контакту са нама Србима, у најгоре доба санкција, рата и медијских демонизација. На позив мог супруга који потиче из француске адвокатске породице, дошао је, као гост, на Сорбону, дана када сам бранила докторску дисертацију, септембра 1994. године, да изрази своју подршку свима нама. Био је увек са Србима, иако су у то време француске институције (због санкција СРЈ) неблагонаклоно гледале на било који напредак Срба Француске, чак и оних који су свој универзитетски рад почели много пре рата на Балкану.

Читав живот Жака Вержеса личио је на ходање по ивици. Још давно, његова прва супруга постала је Алжирка којој је спасио живот, припадница ФЛН-а, оптужена за акције подметања бомби и осуђена на смрт. Бранио је, затим Рамиреза Карлоса, и многе друге светске терористе...

Сећање на Жака Вержеса

Пише: Мила Алечковић-Николић
субота, 17 август 2013 11:16

